

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2011 — Turbo Compressor Manufacturer κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-404/11)

(2011/C 290/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Turbo Compressor Manufacturer (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: K. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την Απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον η εν λόγω πράξη αφορά την προσφεύγουσα·

— να λάβει μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, του Δικαστηρίου, ούτως ώστε να ζητηθεί από την Επιτροπή να δημοσιοποιήσει όλα τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθόσον η εν λόγω πράξη αφορά την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους:

1) Ο πρώτος λόγος αφορά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τα δικαιώματα της προσφεύγουσας που κατοχυρώνει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ο Χάρτης) παραβιάστηκαν. Το άρθρο 16 του Χάρτη κατοχυρώνει την επιχειρηματική ελευθερία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 17 το δικαίωμα χρήσεως και, ειδικότερα, διαθέσεως των νομίμως κτηθέντων αγαθών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη διασφαλίζουν το δικαίωμα της προσφεύγουσας σε ίση μεταχείριση και το δικαίωμά της να μην υφίσταται διακρίσεις.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση αποκλείστηκε η προσφεύγουσα από τις εμπορικές συναλλαγές εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια τέθηκε σε κίνδυνο η οικονομική επιβίωση της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εξαρτάται οικονομικά από προμήθειες από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τον περιορισμό της επιχειρηματικής ελευθερίας της προσφεύγουσας, του

δικαιώματος ιδιοκτησίας της, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων σε βάρος της. Ειδικότερα, δεν υφίστανται δεδομένα που να θεμελιώνουν επαρκώς την απόφαση του καθού και την προσβολή μέσω αυτής των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

Υπάρχει παρανόηση. Η αναγραφόμενη στην επίμαχη απόφαση εταιρία υπό την επωνυμία SATAK δεν ταυτίζεται με την προσφεύγουσα. Πρόκειται για τρίτη εταιρία, με την οποία η προσφεύγουσα δεν σχετίζεται. Η προσφεύγουσα αποδίδει τη συμπεριληψη της στον κατάλογο του Παραρτήματος II της Αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν αποκλειστικώς σε σύγχυσή της με άλλη εταιρία που ελέγχει την «SATAK» ή εταιρία υπό παρεμφερή επωνυμία.

2) Δεύτερος λόγος: πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση

Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση. Η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στο εμπόριο και/ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

3) Τρίτος λόγος: παράβαση της θεμελιώδους αρχής της αναλογικότητας

Το καθού δεν τήρησε στην απόφασή του την αρχή της αναλογικότητας. Κατόπιν αναζητήσεων στο διαδίκτυο με τις λέξεις-κλειδιά «SATAK» και «πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν» η προσφεύγουσα μπορεί απλώς να υποθέσει ότι η υπό το σημείο 31 του Παραρτήματος IB της Αποφάσεως 2011/299/ΚΕΠΠΑ προμήθεια μπορεί να αφορά 6 αερομεταφερόμενους πυραύλους κρουζ σοβιετικού τύπου KH-55(SM), που το Ιράν φέρεται να απέκτησε από την Ουκρανία το 2001 ή το 2002.

Η προσφεύγουσα δεν έχει εμπορικές συναλλαγές με την ουκρανική δημόσια επιχείρηση UkrSprezExport ούτε εισάγει αερομεταφερόμενους πυραύλους κρουζ σοβιετικού τύπου KH-55(SM) ή άλλα όπλα ή συστήματα εκτοξεύσεως όπλων.

Η προσφεύγουσα δεν είναι η αναγραφόμενη στο σημείο 31 του Παραρτήματος IB της προσβαλλόμενης αποφάσεως εταιρία υπό την επωνυμία «SATAK».

4) Τέταρτος λόγος: Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας της. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να κατανοήσει την περιεχόμενη στο σημείο 16 του Παραρτήματος I της επίμαχης αποφάσεως αιτιολογία και το καθού δεν της κοινοποίησε καμία κατανοητή αιτιολογία, με αποτέλεσμα να έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματα άμυνας της και το δικαίωμά της για αποτελεσματική έννομη προστασία.